

La ventana de la UJI

La curiositat, el motor del canvi

El que volem per l'any vinent i posteriors és continuar amb aquest model pràctic i holístic i accedir a formar a més alumnat

Després de dues edicions pandèmiques, que varen significar la suspensió en 2020 i una edició mitjançant *streaming* en 2021, hem tornat al funcionament habitual de la Lliga de Debat de la Xarxa Vives d'universitats, que enguany ha estat acollida per la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona) al seu impressionant campus de Bellaterra, en Cerdanyola del Vallès.

Més enllà de les qüestions pròpies d'una competició de debat i oratòria, el fet de posar en contacte a joves estudiants de diferents territoris amb l'idioma com a fil vertebrador permet generar sinergies i establir relacions amb persones amb les quals, en primer lloc hi ha un valor compartit, el valor de la curiositat.

El diccionari descriptiu de la llengua catalana defineix la paraula curiositat com a desig de coneixement (en un tema, en una matèria, en una disciplina) i realment aquest és el pal de paler mitjançant el qual es pot finalment establir tota allò que roman i pertany a l'esperit que comporta una lliga de debat. Si no hi tinguérem un alumnat curiós, amb desig d'entendre i conèixer noves coses, amb la capacitat d'integrar i relacionar allò que és nou amb allò que ja coneixen, difícilment tindriem un equip de debat.

Deia **Albert Einstein** que «és un miracle que la curiositat sobrevisca a l'educació reglada» i de fet moltes de les dinàmiques i pro-

postes que permeten major creixement personal de l'alumnat universitari son precisament aquelles que, tot i estar situades en la perifèria de l'estrictament acadèmic i curricular, esdevenen com a un far lluminós en un horitzó molts cops avorrit i poc dinàmic que s'encarrega any rere any en dificultar la voluntat dels alumnes de satisfer la seua curiositat amb exercicis i projectes pràctics i concrets, que superen el tradicional funcionalisme acadèmic on encara romanen els estudis universitaris.

L'educació reglada, i en secundària i primària, no tan sols en l'àmbit universitari, ha de deixar-se seduir per nous models educatius que siguen purament pràctics i han de posar en valor i desenvolupar eines de coneixement que vagen més enllà de la memorització, que només evidència uns trets molt concrets de la intel·ligència i les capacitats humanes.

Per aterrar açò amb un exemple que no deixi palès, no

es pot entendre com hui en dia és possible accedir a un títol superior universitari sense haver demostrat (ni rebut la matèria de manera curricular) capacitat per exposar en públic allò que se sap i s'ha après sobre una assignatura. Com tampoc ho és el no haver hagut d'establir un consens sobre un tema o no tenir informació sobre quines eines hi ha per a moderar i fer avançar una reunió o una negociació. Totes aquestes qüestions cabdals per al posterior desenvolupament de l'alumnat a la seua vida queda al lliure albir, l'atzar o, un cop més, a la curiositat indivi-

dual, ja que des de les institucions educatives encara (tot i que anem millorant) no es veu la necessitat d'aquesta formació com a fonamental i insubstituïble.

Pel treball que ja portem anys fent en els diferents nivells educatius (primària, secundària i universitat) com a formadors d'alumnes en oratòria i dialèctica, podem demostrar científicament, de manera quantitativa i qualitativa, amb rúbriques i avaluacions si fou necessari, què rebre formació en oratòria i preparar una lliga de debat suposa per als alumnes que ho duen endavant un salt de qualitat en les seues capacitats, i no tan sols en les purament comunicatives sinó d'una manera holística i multidisciplinària. Gairebé per a totes i tots els participants suposa un punt d'inflexió en la seua formació, ja que, des d'eixe moment en què canvien el rol passiu d'ésser els que reben els discursos (alumnat) per convertir-se en aquells que el construeixen i el transmeten (actors acadèmics)

Parlar és l'acte conscient que una persona fa en més ocasions al llarg de la seua vida, és el superpoder de les persones. Per això encara ens sorprén que en les institucions educatives superiors no hi haja major oferta formativa per aquesta competència i es deixen en l'àmbit personal el fet de formar-se en capacitats comunicatives.

EN LA CERCA de l'excel·lència i en, finalment, transmetre el coneixement des de la universitat cap a la societat és fonamental i inajornable dotar a l'alumnat d'eines que els permeten millorar i practicar les seues capacitats de parlar en públic. Enguany hem pogut formar, amb la coordinació i el vistiplau de l'UJI, a més de vint alumnes procedents de totes les facultats i branques del coneixement, dos mesos després hem presentat un equip de cinc estudiants que han fet una magnífica tasca de recerca, investigació, argumentació i tècniques d'oratòria que els han portat a ser semifinalistes d'entre setze equips participants.

El que volem per l'any vinent i posteriors, és poder continuar amb aquest model eminentment pràctic i holístic i accedir a formar a més alumnat, a tot aquell que estiga interessat i entenga l'oratòria com un dels puntals de la seua formació acadèmica, fer això serà per nosaltres, un plaer i una missió amb la qual portem ja més de deu anys compromesos. =

*Equip de formadors UJI -Lliga de debat

Rebre formació en oratòria suposa per als alumnes una gran millora en les seues capacitats